

KORUNDNA KERAMIKA ZA SPAJANJE S KOVINO

ALUMINA CERAMICS FOR CERAMIC TO METAL SEALS

ALENKA VENTNER KOSMOS, L. BELI[^]

IEVT, Teslova 30, 1000 Ljubljana

Prejem rokopisa - received: 1997-10-01; sprejem za objavo - accepted for publication: 1997-12-19

Spoji keramike s kovino se v vakuumski tehnologiji izroko uporabljajo. Za spajanje po postopku MoMn je najbolj primerna gosta korundna keramika z gostoto nad 3,70 g/cm³ in povprečno zrnavostjo 15-20 µm. Preiskovali smo keramiko 98% Al₂O₃ z dodatki iz sistemov CaO-SiO₂ in CaO-MgO-SiO₂. Tudi rali smo vpliv sestave dodatkov in izhodne zrnavosti glinice na zgorjanje in razvoj mikrostrukture. Najprimernejše mikrostrukture s povprečno zrnavostjo 14 oziroma 20 µm smo dosegli z grobozrnatim glinico. Sestava dodatka je bila 35% CaO, 5% MgO, 60% SiO₂ oziroma 40% CaO in 60% SiO₂ in s podaljšanim sintranjem pri 1700°C.

Ključne besede: spoji keramika - kovina, korundna keramika, dodatki korundni keramiki

Metal-to-ceramic seals are widely used in high vacuum technology. Dense high alumina ceramics with average grain diameter from 15 to 20 µm and densities over 3.70 g/cm³ are the most suitable for MoMn metallization. In the present work 98% Al₂O₃ ceramics with additives from the CaO-SiO₂ and CaO-MgO-SiO₂ systems were investigated. The influence of additive composition and starting alumina powder on densification and microstructure development was studied. The most suitable microstructures with average grain diameters of 14 and 20 µm were achieved with a coarse grained starting alumina powder and an additive composition of 35% CaO, 5% MgO, 60% SiO₂ or 40% CaO and 60% SiO₂, with prolonged sintering at 1700°C.

Key words: metal to ceramic seals, alumina ceramics, additives in alumina ceramics

1 UVOD

Spoji keramike s kovino so se začeli uporabljati v vakuumski tehniki in elektroniki v 1950-ih letih. Za izdelavo spojev s kovino se lahko uporablja tudi steklo, vendar ima keramika težilne prednosti (temperaturna obstojnost, mehanska trdnost, majhne električne izgube) in mnogokrat lahko samo s tem materialom izdelamo dovolj zanesljive spoje¹.

Spoj keramike s kovino nastane zaradi kemične in mehanske interakcije med materialoma. Pri kemični interakciji nastanejo na vmesnih površinah nove spojine, preko katerih fizikalne in kemične lastnosti preidejo v kovinske. Glede na nastanek metalizacijske plasti razlikujemo²: spoje s predhodno metalizacijo (visokotemperaturni in nizkotemperaturni) ter direktne spoje (difuzijski in reaktivni). V načem primeru obravnavamo visokotemperaturne spoje po postopku MoMn. Izdelava spoja obsega nanos MoMn - metalizacijske plasti na keramiko, sintranje v vlažni vodikovi atmosferi, nanos plasti Ni in spajkanje s kovinskimi deli.

Pogoje, ki so potrebni za nastanek adhezije med keramiko in metalizacijsko plastjo, je opisalo veliko raziskovalcev. Pincus^{3,4} je poskušal razložiti reakcije, ki potekajo med 'ganjem' plasti MoMn. Po njegovem mnenju pride pri 1000°C do reakcije med trdnima MnO in Al₂O₃ in nastane manganov spinel (MnO·Al₂O₃). Po raziskavah na Institutu za elektroniko in vakuumsko tehniko² je ta temperatura za nastanek spinela prenizka in pri njej ne pride do povezave med metalizacijsko plastjo in keramiko. Na fazni meji med keramiko in metalizacijsko plastjo nastane talina iz komponent SiO₂, MnO in Al₂O₃ pri temperaturi nad 1180°C. Pri ohlajanju

iz te taline izkristalizira MnO·Al₂O₃, ostalo je steklasta faza. Nizko viskozna talina zaradi difuzije omogoči povezavo med keramiko in metalizacijsko plastjo².

Floyd je ugotovil, da so za mehansko trden spoj pomembne tudi lastnosti keramike⁵. Trdnost spoja je sorazmerna z velikostjo korundnih zrn v keramiki. Eksperimentalno je bilo potrjeno⁶ in v praksi je znano (IEVT), da je optimalna zrnavost keramike med 15 in 30 µm.

Pri visokotemperaturnih spojih s kovino po postopku MoMn se uporablja korundna keramika s 96-98% Al₂O₃ in strnjeno talino. Talino sestavljajo dodatki iz sistema CaO-MgO-SiO₂¹.

[^]eprav je korundna keramika v literaturi izroko obravnavana, so podatki o keramiki za metalizacijo skopi in so v glavnem v lankov o spajjanju^{2,7-12}.

Evtektična stekla iz sistema CaO-SiO₂-Al₂O₃ je uporabljala Singh¹³. Analiziral je kinetiko sintranja v prisotnosti taline; različne gostote glede na vrsto stekla je razložil z viskoznostjo in omakanjem. Pejovnik^{14,15} je kot talino uporabil alkalno boratno steklo in anortit. Ugotovil je, da preureditev delcev med sintranjem poteka v dveh stopnjah: najprej se preuredijo kroglice Al₂O₃, nato pa steklo prodira po mejah. Končna poroznost določa začetna preureditev kroglic Al₂O₃. Sintranje korunda v prisotnosti taline sta obravnavala tudi Buist in White^{16,17}. Buist je uporabil veliko različnih dodatkov iz sistema CaO-SiO₂-Al₂O₃. Pri temperaturi sintranja 1600 do 1900°C je opazoval obliko zrn in dihedralne kote. Ugotovil je, da hitrost rasti zrn pada z naraščanjem razmerja SiO₂/CaO in s povečanjem ravnote nega dihedralnega kota.

Z vplivom glinice oziroma porazdelitve velikosti delcev se je ukvarjal tudi Hodge¹¹. Porazdelitev velikosti delcev v glinici določa hitrost rasti in končno morfologijo Al_2O_3 zrn. Bimodalna porazdelitev delcev za etnega prahu omogoča bolj grobo in enakomernejšo mikrostrukturo kot ozka porazdelitev. Vzrok je manjša gonična sila za transport, ki vpliva na Ostwaldovo pogrobitev.

Pri izbiri sestave dodatkov moramo omeniti že rezultate Kostjeve¹⁸⁻¹⁹. Raziskovala je močnosti sintranja bolj grobih glinic pri nizkih temperaturah in pri tem dodatke za sintranje razdelila na tiste, iz katerih med sintranjem nastane neravnotežna talina, in tiste, ki povzročajo nastanek ravnotežne taline. V drugi skupini lahko dodatki z Al_2O_3 kemijsko reagirajo ali pa do reakcije ne pride. Ugotovila je, da je zgočevanje najboljše pri ravnotežni talini, ko dodatki medsebojno ne reagirajo¹⁸.

Načine raziskave smo usmerili v dodatke iz sistemov $\text{CaO}-\text{MgO}-\text{SiO}_2$ in $\text{CaO}-\text{SiO}_2$. Pripraviti smo elektro gosto grobozrnat keramiko 98% Al_2O_3 s imbolj homogeno mikrostrukturo.

2 EKSPERIMENTALNO DELO

Za pripravo vzorcev smo uporabili glinice A 16 in CL 2500 proizvajalca Alcoa. Dodatke iz prahov CaO , MgO in SiO_2 smo suho homogenizirali v izbranih razmerjih (tabela 1) in jih nato pretalili pri 1500°C. Stekla smo zdrobili v ahatnem vibracijskem mlinu ter jih mleli v ahatnem planetarnem mlinu in v atritorju. Tako pripravljeni dodatki so imeli povprečno zrnjavost približno 1 µm. Iz obeh glinic in posameznih dodatkov smo pripravili alkoholne suspenzije, ki smo jih homogenizirali v ahatnem planetarnem mlinu 1 uro. Po sušenju smo zmesi ročno granulirali in stisnili tablete, ki smo jih sintrali pri temperaturah 1550 do 1700°C v elektrouporovni peči.

Po sintranju smo izmerili gostoto vzorcev z Arhimedovo metodo v vodi. Velikost zrn smo izmerili z digitalizacijsko tablico na fotografijah mikrostruktur z optičnega mikroskopa.

Tabela 1: Sestave dodatkov v masnih %

Tabel 1: Additive composition in weight %

	CaO	MgO	SiO ₂	Al ₂ O ₃
F1	22,03	15,25	30,51	32,20
F2	3,16	6,72	59,28	30,83
F3	40,00	-	60,00	-
F4	15,00	5,00	80,00	-
F5	30,00	10,00	60,00	-
F6	35,00	5,00	60,00	-

3 REZULTATI IN DISKUSIJA

Na osnovi literturnega pregleda in faznega diagrama²⁰ smo izbrali različne sestave dodatkov iz sistema $\text{CaO}-\text{MgO}-\text{SiO}_2$ in v enem primeru $\text{CaO}-\text{SiO}_2$ (tabela 1).

Sestavi F1 in F2 sta bili izbrani na osnovi analize komercialnih vzorcev. Sestava F3 vsebuje samo CaO in

SiO_2 . F5 in F6 sta modificirana sestava F3, ki smo jo spremenili tako, da smo ohranili količino SiO_2 , del CaO (5 oziroma 10%) pa zamenjali z MgO . Obe sestavi sta v bližini ternarnega evtektika, ki ga omenja Kostjeva¹⁹. Pri taljenju tega dodatka nastaja talina, ki ne reagira s korundnimi zrnji¹⁹, kar je najbolj ugodno za sintranje v talini. Dodatek F4 ima podobno kot F2 visoko razmerje $\text{SiO}_2/(\text{CaO}+\text{MgO})$, drugače pa je razmerje CaO/MgO enako kot pri F5. Zaradi velike količine SiO_2 (80%) lahko glede na fazni diagram sklepamo, da se bo talina pojavila pri sorazmerno visoki temperaturi (1700°C).

Uporabili smo dve različni glinici z nizko vsebnostjo alkalij ($\text{Na}_2\text{O} < 0,10\%$). Osnovna razlika med glinicama je v zrnjavosti in za-četni porazdelitvi velikosti delcev. Zrnjava glinice A 16 je 0,5 µm, porazdelitev velikosti delcev je ozka. Glinica CL 2500 je bolj groba (zrnjava 2 - 2,5 µm), porazdelitev je širša in bimodalna.

3.1 Gostote

Po finišnem sintranju pri 1700°C v elektrouporovni peči v zračni atmosferi presegajo gostote 95% teoretične vrednosti za obe glinici in vse dodatke (tabela 2). Glinica A 16 je aktivna in se brez dodatkov sintra pri temperaturi 1550°C do 98% teoretične gostote. Glinica CL 2500 je veliko bolj groba in se brez dodatkov ne zgosti niti pri 1750°C. V tem primeru dodatki vplivajo na sintranje in omogočajo zgočevanje pri nižjih temperaturah.

Absolutno vzeto so najnižje gostote z dodatkom F3, ki vsebuje le CaO in SiO_2 . Zaradi tega smo talino dodatka F3 modificirali z MgO , kar je povzročilo zmanjšanje poroznosti v zrnih, gostota pa se ni bistveno spremenila. Vrednosti gostot so nekoliko višje pri dodatku F1. Vzrok je verjetno sorazmerno velika vsebnost MgO , ki namesto primerno reaktivne taline povzroča nastanek spinela MgAl_2O_4 ter Mg_2SiO_4 in $\text{Ca}_3\text{Al}_{10}\text{O}_{18}$. Fizični vpliv MgO na abnormalno rast zrn Al_2O_3 , ki se uporablja pri sintranju v trdnem, je tu dvomljiv, saj je količina MgO veliko večja (v trdnem pod 1%), poleg tega pa sintranje poteka po drugem mehanizmu (raztopljanje-obarjanje).

Tabela 2: Gostote in % teoretične gostote vzorcev, sintranih 4 ure pri 1700°C, v g/cm^3 (napaka ± 0,01)

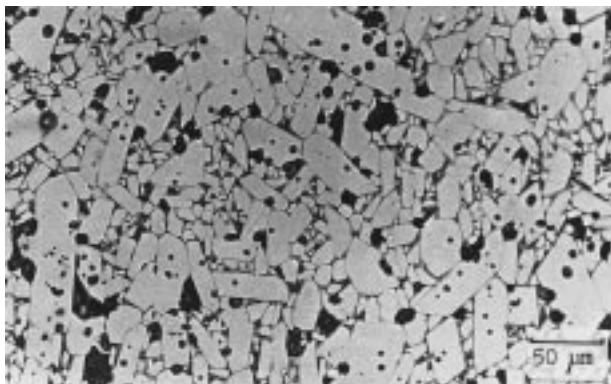
Tabel 2: Densities and % of theoretical density for samples sintered 4 hours at 1700°C

glinica	dodatek											
	F1	F2	F3	F4	F5	F6						
A 16	3,80	96	3,79	95	3,74	94	3,83	96	3,78	95	3,79	95
CL 2500	3,83	96	3,80	96	3,78	95	3,79	95	3,79	95	3,79	95

Ocenjena teoretična gostota je $3,97 \text{ g/cm}^3$.

3.2 Mikrostruktura in rast zrn

Pri razvoju mikrostrukture in rasti zrn je opazen vpliv temperature nastanka taline (tabela 3). Pri vzorcih F2 in F4, ki imata visoko razmerje $\text{SiO}_2/(\text{MgO}+\text{CaO})$, je talina nastala pri najvišji temperaturi (po faznem diagramu pri

Slika 1: Mikrostruktura vzorca glinice CL 2500 z dodatkom F3, sintrano 4 ure pri 1700°C

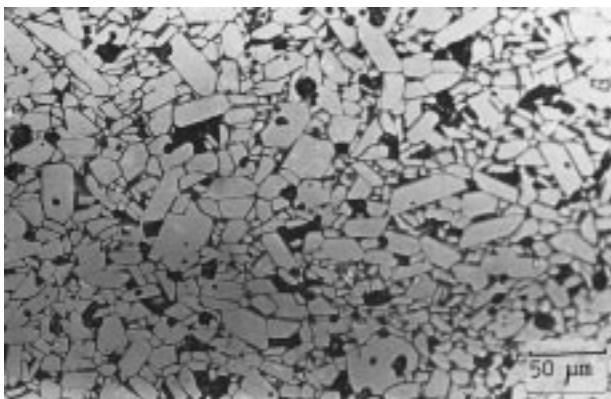
Figure 1: Microstructure of alumina CL 2500 with additive F3, sintered 4 h at 1700°C

1700°C), zato so zrna v tem primeru najpo-asneje rasla, tudi mikrostruktura je najbolj nehomogena.

Pri dodatku, ki vsebuje največ MgO (F1), z reakcijo v trdnem nastane spinel $MgAl_2O_4$. Spinelnata zrna so reda velikosti korundnih ($\text{P}10 \mu\text{m}$). Mikrostruktura je bolj homogena kot pri F2 in F4, vendar zrna tudi v tem primeru niso dovolj zrasla.

Zrna najhitreje rastejo pri vzorcu z dodatkom F3 (slika 1), ki poleg SiO_2 vsebuje samo CaO. Rast je tako hitra, da ostane le nekaj por v zrnih, precej pa sorazmerno velikih por na sti-ih zrn, ki se med sinteranjem ne odstranijo. Z dodatkom MgO (F5 in F6) se dele por v zrnih sicer zmanjša (po-asnejša rast), vendar pore na sti-ih zrn ostajajo, zato se gostota skoraj ne spremeni (tabela 2 in slika 2). Rast zrn je po-asnejša, zato je za prizerno zrnavost potrebno podaljšano sinteranje; 12 ur pri 1700°C v tem primeru omogoči povprečno velikost zrn 14 μm .

Na razvoj mikrostrukture vpliva tudi zaetna razdelitev velikosti zrn v glinici. Zrna pri ozki porazdelitvi (A 16) rastejo zelo neenakomerno; v končni mikrostrukturi so zelo velika zrna v matrici finih zrn. Ozka po-

Slika 2: Mikrostruktura vzorca glinice CL 2500 z dodatkom F5, sintrano 4 ure pri 1700°C

Figure 2: Microstructure of alumina CL 2500 with additive F5, sintered 4 h at 1700°C

razdelitev v tem primeru zmanjša gonilno silo za transport. Pri uporabi bimodalnega izhodnega prahu velika razlika v velikosti delcev ugodno vpliva na Ostwaldov proces. Rezultat je hitra rast vejih zrn na raunih majhnih in relativno enakomerno velika zrna Al_2O_3 v končni mikrostrukturi. Dobljeni rezultati se skladajo z literurnimi podatki¹¹.

Tabela 3: Velikosti zrn v μm , gostote v g/cm^3 in % ocenjene teoretične gostote za glinico CL 2500 z različnimi dodatki, sintrano 4 ure pri 1700°C

Table 3: Grain size in μm , densities in g/cm^3 and % of theoretical density for alumina CL 2500 with different additives, sintered 4 hours at 1700°C

dodatek	velikost(μm)	$\rho(\text{g}/\text{cm}^3)$	% teor.g.
F1	8	3,83	96
F2	5,5	3,80	96
F3	17	3,78	95
F4	6,6	3,79	95
F5	9	3,79	95
F6	14	3,79	95

4 SKLEPI

- Za vse dodatke in obe glinici so po sintranju 4 ure pri 1700°C gostote primerne, saj dosežejo najmanj 95% teoretične vrednosti.
- Pri razvoju mikrostrukture je vpliv sestave dodatka bolj očiten. Mikrostruktura je najbolj groba z dodatkom CaO-SiO₂, vendar je v tem primeru intragranularna poroznost prevelika.
- Zamenjava dela CaO z MgO (5 mas.%) zmanjša intragranularno poroznost, vendar je rast zrn po-asnejša in je za prizerno zrnavost potrebno podaljšano sintranje.

5 LITERATURA

- ¹M. M. Schwartz, Ceramic Joining, ASM International, Ohio 1990, 68-69
- ²L. I. Beli, Reakcije na fazni meji keramika-metalizacijska plast, *Diplomsko delo*, Univerza v Ljubljani, FNT, Oddelek za kemijo, 1992, 41
- ³A. G. Pincus, *J. Am. Ceram. Soc.*, 36 (1953) 5, 152-158
- ⁴A. G. Pincus, *Ceram. Age*, 63 (1954) 3, 16-32
- ⁵J. R. Floyd, *Am. Ceram. Soc. Bull.*, 42 (1963) 2, 65-70
- ⁶M. E. Twentyman, *J. Mat. Sci.*, 10 (1975) 777
- ⁷Datasheet Martoxid KMS-96, Martinswerk, 1989
- ⁸Datasheet Martoxid KMS-96, Martinswerk, 1992
- ⁹M. E. Twentyman, *J. Mat. Sci.*, 10 (1975) 777-790
- ¹⁰W. Włosinski, Spajanie metali z niemetalam, Panstw. Wydawnictwo Naukowe, Warszawa, 1989
- ¹¹J. D. Hodge, The Effect of Particle Size Distribution on Liquid Phase Sintering in Alumina, *Ceram. Trans.* 7, Sintering of Advanced Ceramics, Edited by C. A. Handwerker and J. E. Blendel, Cincinnati OH, 1988, 415-435
- ¹²S. R. Witek, *J. Amer. Ceram. Soc.*, 69 (1986) 7, 524
- ¹³V. K. Singh, Sintering of Alumina in the Presence of Liquid Phase, *Trans. Ind. Ceram. Soc.*, 37 (1978) 2, 55-57
- ¹⁴S. Pejovnik, D. Kolar, W. J. Huppman, G. Petzow, *4th Int. Round Table Conference on Sintering*, 1977

- ¹⁵ W. J. Huppman, S. Pejovnik, S. M. Han, Rearrangement During Liquid Phase Sintering of Ceramics, *Processing of Crystalline Solids*, Edited by H. Polmour, R. H. Davis, Plenum, New York 1978, 233
- ¹⁶ D. S. Buist, *Trans. Brit. Ceram. Soc.*, 64 (1965) 173
- ¹⁷ J. White, Sintering and Related Phenomena, Edited by G. C. Kuczynski, Plenum Press, New York, 1973, 81
- ¹⁸ E. Kostić, S. Kičić, S. Bošković, *Powder Metall. Int.*, 19 (1987) 4, 41-43
- ¹⁹ E. Kostić, S. Bošković, S. J. Kiss, *Ceramics International*, 19 (1993) 235-240
- ²⁰ E. M. Lewin, C. R. Robbins, H. F. McMerdie, *Phase Diagrams for Ceramists*, The American Ceramic Society, 1964, 219